

[Hjortnaes.]

politisk prestige i denne sag, at de med indædt stædighed holder fast på løsninger, som er urimelige og ufornuftige.

Nathalie Lind (V):

Venstre har sammen med det radikale venstre, kristeligt folkeparti og centrumdemokraterne stillet et ændringsforslag om, at der i beslutningsforslag nr. LXIX i stedet for ordene „udarbejde forslag til ændring af straffeloven“ indsættes: „indføje en bestemmelse i normalpolitivedtægten“. Som det fremgår af bemærkningerne til dette ændringsforslag, er formålet at få indføjet en bestemmelse i politivedtægten som formuleret af justitsministeriet på retsudvalgets opfordring.

Det har hele tiden været venstres ønske at få klargjort, hvordan retstilstanden er ved fysiske blokader. Vi har ønsket, og vi ønsker, at der sikres borgerne ret til frit at kunne færdes både til deres erhverv og til deres bopæl. Vores forslag gik jo oprindeligt ud på, at dette kunne ske gennem en ændring af straffeloven. Men allerede ved førstebehandlingen den 30. oktober 1975 nævnte jeg, at man foruden en straffelovsændring kunne overveje en tydeliggørelse på anden måde. Senere har vi modtaget betænkningen fra straffelovrådet, betænkning nr. 759, og er blevet af den opfattelse, at det rigtigste ville være, at den ønskede klargørelse af retstilstanden sker gennem en tilføjelse til politivedtægten. Som det er nævnt i betænkningen, mener vi, at der her mere er brug for en ordensforskrift på linje med de bestemmelser, man i øvrigt har i politivedtægten, end om en bestemmelse om lovovertrædelser af den karakter, man sædvanligvis finder i straffeloven. Men vi mener på den anden side, at det direkte af politivedtægten og dens ordlyd klart bør fremgå, at det er forbudt at foretage afspærringer med henblik på at hindre nogen i at færdes frit til og fra en ejendom, hvor man har lovligt ærinde.

Vedtages en sådan bestemmelse, vil der hermed både være en klar tilkendegivelse over for borgerne og et klart grundlag for politiets handlemåde i disse sager. Derfor har vi stillet dette ændringsforslag sammen med de tre forannævnte partier, og jeg opfordrer folketinget til at stemme herfor.

Tange (FP):

Efter de ulovlige blokader i Bækkelund og ved Info sidste efterår sprang centrumdemokraterne og venstre op som løver og fremsatte forslag henholdsvis om ændring af straffeloven og til folketingsbeslutning om ændring af straffeloven, gående ud på, at fysiske blokader blev forbudt i straffeloven. Imidlertid faldt de ned som lam og frafaldt deres egne forslag, idet man nu alene ønsker ændring i de kommunale politivedtægter.

Fremskridtspartiet er det eneste parti, der ønsker straffeloven ændret således, at den også kommer til at omfatte tilfælde, hvor man forhindrer folk i at komme ind på en ejendom. Dette forhold falder allerede ind under de gældende politivedtægter, medens indespærring af folk på en ejendom, således at man forhindrer dem i at komme ud, allerede er omfattet af straffelovens § 261.

Septemberforligspartierne, bortset fra socialdemokratiet, har givet udtryk for, at der mere er tale om en ordensforskrift på linje med de bestemmelser, man i øvrigt finder i politivedtægterne, end om lovovertrædelser af den karakter, man sædvanlig finder i straffeloven. Det kan vi i fremskridtspartiet ikke acceptere, det er vor opfattelse, at det er helt afgørende, at befolkningen i en retsstat gennem en klar og tydelig lovgivning kender rettigheder og pligter. Da det i adskillige blokadesager har vist sig, at hverken befolkningen eller myndighederne har været klar over, hvad der er gældende ret på et så vigtigt område som borgernes grundlovssikrede ret til at færdes til og fra ejendomme, hvortil de i øvrigt er adgangsberettigede, mener fremskridtspartiet, at straffelovens § 261 må tydeliggøres, således som forslaget tilsigter.

I udvalget har flere partier henvist til grundlovens §§ 77 og 79 om borgernes ret til at demonstrere. Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at demonstrationer, der foretages med henblik på at hindre andres grundlovssikrede ret til at færdes frit, ikke er dækket af disse bestemmelser i grundloven.

Endvidere er det fremskridtspartiets opfattelse, at demonstrationer må foretages over et begrænset tidsrum; det har aldrig været grundlovens mening, at man skulle have ret til at belejre bestemte virksom-